

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Herbæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

altiora studia, sublimioresque scientias proficitur, etiam scholæ piæ oriri possunt, Sed consideranda est in utroque sensu & physico & morali causa, modus, &c. abscissionis palmi- tum à vite.

Frumenta.

Nisi granum frumenti cadens mortuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert. Joan. 12. Scilicet Christus pro nobis mortuus, & quilibet sibi ac mundo moriens. Cum crevisset herba, & fructum fecisset, apparuerunt & zizania [errorum infide, malorum morum] inimicus hominis (Diabolus cum suis emissariis) hoc fecit. Sinite utraque crescere usque ad messem [bonos & malos usque ad tempus mortis iudicii] & tunc dicetur messoribus: Colligite primum zizania, & alligate in fasciculos (hi varias peccatorum species complectuntur) ad comburendum. Triticum autem (Electos) congregate in horreum meum. Matth. 13. Cælum.

Herba.

Homo exigui ævi. Mane (in pueritia) sicut herba transeat. Mane (in iuventute) floreat, & transeat (in virili ætate) Vespere (in senectute) decidat, induret & areseat. Pl. 59. Dies mei sicut umbra declinaverunt, & ego sicut fœnum arui. Pl. 101. Væ vobis Phariseis, quia deci-

*decimatis mentham & rutam, & omne olus (quæ-
rentes interesse in minimis quibusque sub specie
pietatis) & præteritis iudicium & caritatem Dei.
Hæc autem (scilicet præscriptas à Deo decimas)
oportuit facere, & illa (iustitiam, misericor-
diam erga pauperes) non omittere. Matth. 11.
Melius est vocari ad olera cum caritate, quam
ad vitulum saginatum cum odio. Prov. 15. rixis
altercationibus.*

Flores, Fœnum.

Homo natus de muliere quasi flos egreditur,
& conteritur, & fugit velut umbra, &
nunquam in eodem statu permanet. Job. 14. Om-
nis caro fœnum, & omnis gloria ejus quasi flos
agri. Is. 40. brevè elanguescens. Ego flos campi,
ut lilium convallium. Cant. 2. Christus humilis
patens omnibus. Egredietur Virga de radice
Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Is. 11. Mes-
sias filius David. Coronemus nos rosis antequam
marcescant. Nullum pratium sit, quod non per-
transeat luxuria nostra. Sap. 2. Ità impii non
considerantes finem ultimum, nec finem ma-
lum luxuriarum. Homo sicut fœnum dies ejus,
tanquam flos agri sic effloreat. Ps. 102. Flos, qui
efflorescit non relicto post se fructu symbolum
est adolescentis amabilis, gratiosi multa de se
in flore juventæ promittentis, & ex post inertis
aut malæ vitæ. Considerate lilia agri, quomodo
brescunt. Non laborant, neque nent [nimia sol-
licitudo pro temporalibus noxia] dico autem
vobis.